

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Notturmo

Citation: Drachmann, Holger: "Notturmo", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 94. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann03tom-shoot-workid55112/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Lad Verden male i Møllen sig Gryn,
 Lad Tiderne være
 Saadan, som de ere,
 Et Slagsmaal i Dalen for Dagens Gevinst:
 Det ser ingen Fjeldbo og Digteren mindst.
 Kan det dem fornøje,
 Saa lad dem kun slaas
 Og klives og støje;
 Vi hører det ikke, det rører ej os.
 Lad Verden dernede kun male sig Gryn,
 Lad Skælmerne rapse, lad Skraalerne støje:
 Der er altid en Dal og altid en Top,
 Og enhver kan gaa, naar han lyster, op
 I de euganeiske Høje.

Notturmo.

Arqua.

I Kæmpesøvn, under Aandedræt tungt,
 Bjergmøens Bryster dirrer,
 Og koldt, fra et og det samme Punkt,
 Maanens Glasøje stirrer;
 Der er ikke en Ven,
 Hverken fjern eller nær,
 Med Hjerter for alt, hvad der rører sig her,
 Et Bryst, jeg tør kalde for mit.
 Bag de duftende Træer
 Ej et eneste Skridt,
 Der vil nærme sig, komme og flettes i mit
 Med Trøst for min Sjæls Begær.

Til Jorden strakt under Lænkers Vægt
 Naturen omkring mig sover,
 Hvad skjules kan, under Lagnet er dækt,
 Som Natten har trukket derover.
 Alene min Sang
 Er i Lænker ej lagt,
 Den vil bringe mig Trøst, som den ofte har bragt,
 Blandt Fanger alene fri.
 Den vil trække paa Vagt
 Med en stolt Melodi,
 Og vil rense for alle de Snarer min Sti,
 Som Natten min Fod har lagt.